V. R. GHENCEANU

CARTEA LITERELOR MARI

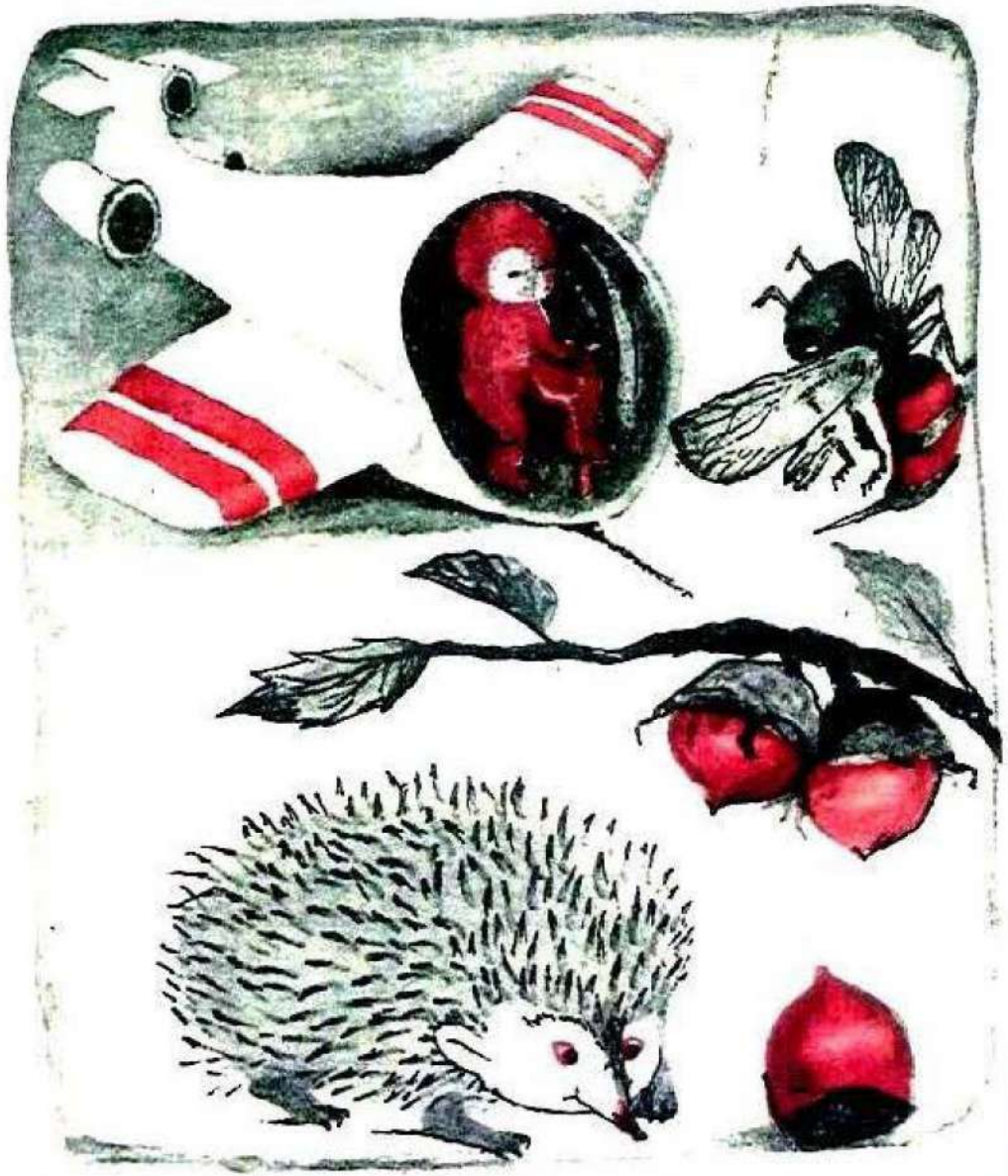

A

A

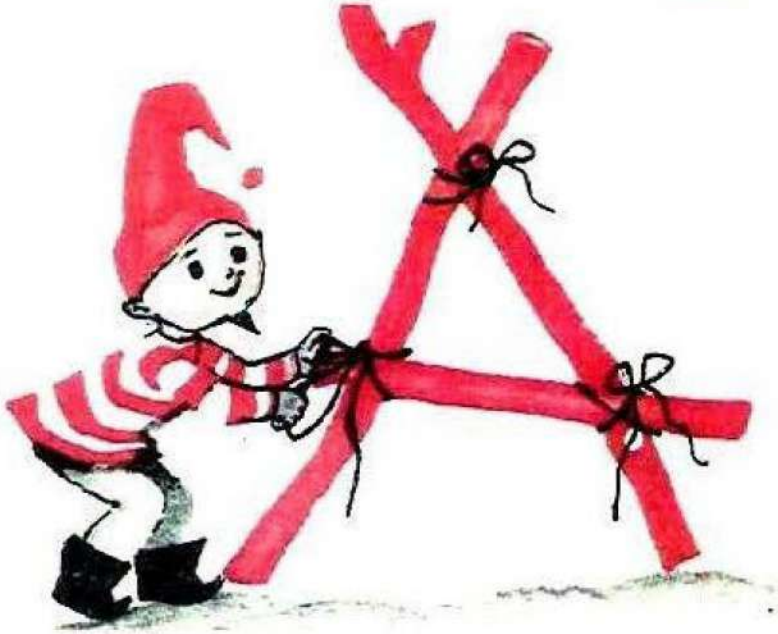

Două bețe sus legate,
Unu-n brâu, la jumătate.
Din trei bețe, uite-așa,
Am făcut litera **A**

B

Litera, cum să vă spui,
Parcă-i 8 și, totuși, nu-i.
Într-o iarnă, pe sub nuci,
Fără bască și papuci,
A ieșit afară-n frig
Și-a rămas ca un...covrig.

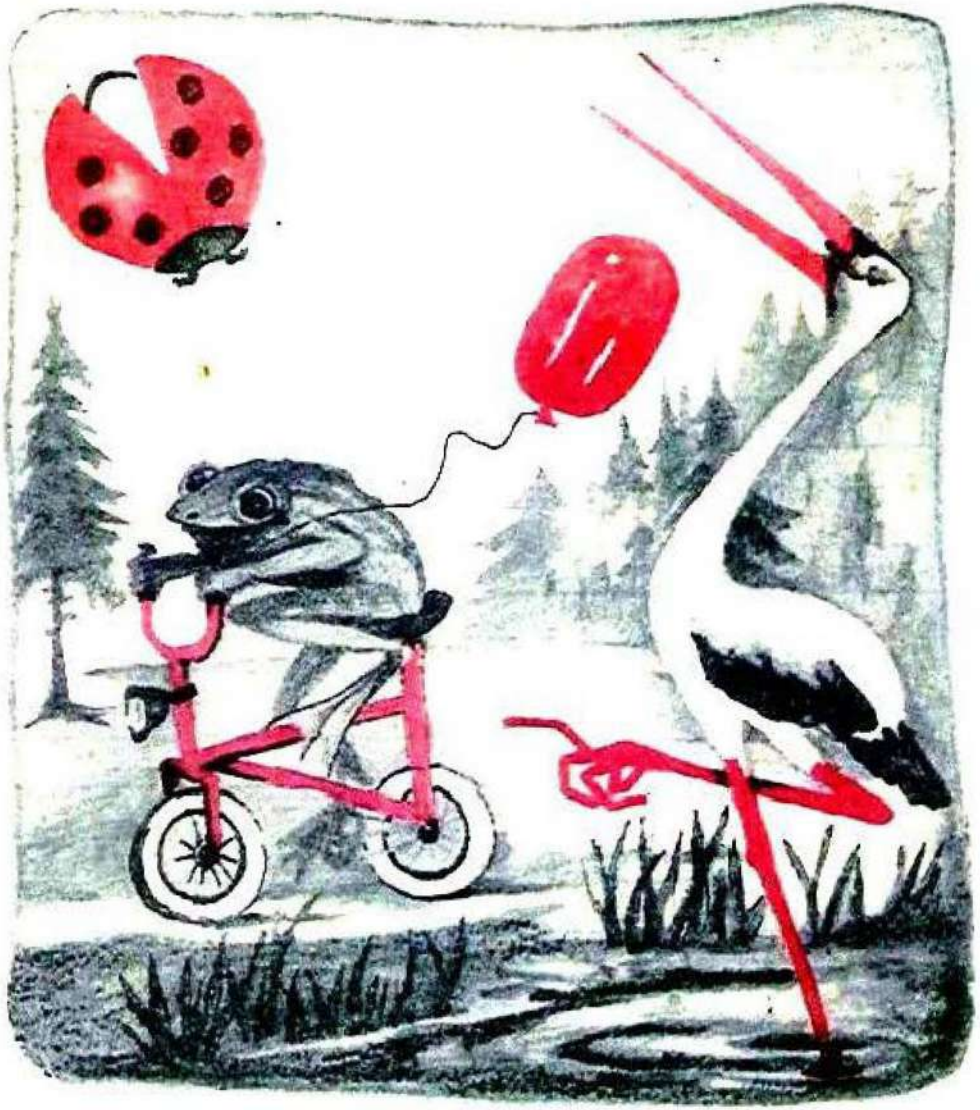

B

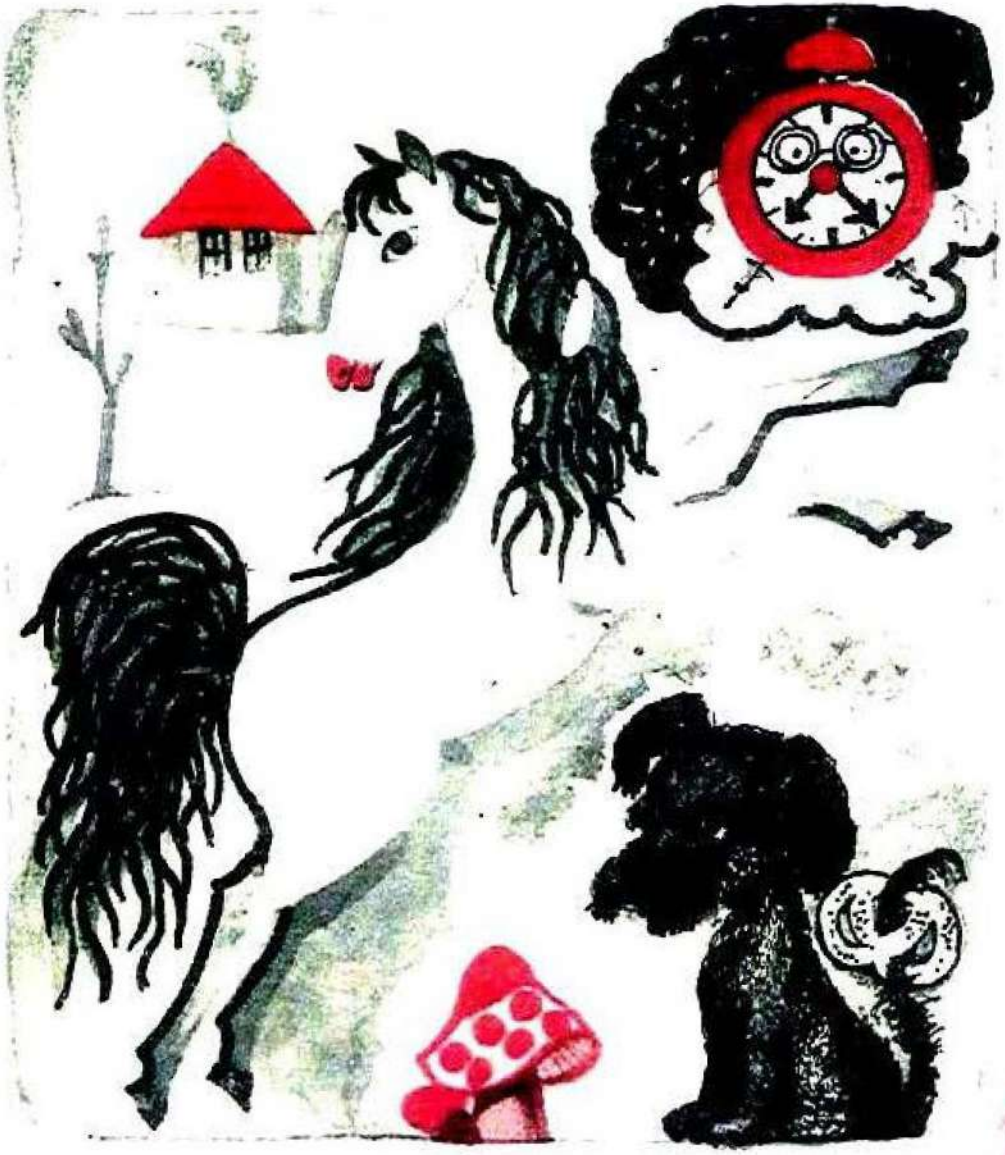

C

C

Jumătate bob de rouă
Sau un O tăiat în două.

D.

D e literă bătrână
Care-a fost cândva și lună,
Dar de-atâta mers la pas
Uite cât a mai rămas!
Vrea-n abecedar să plângă
După partea ei cea stângă.

D

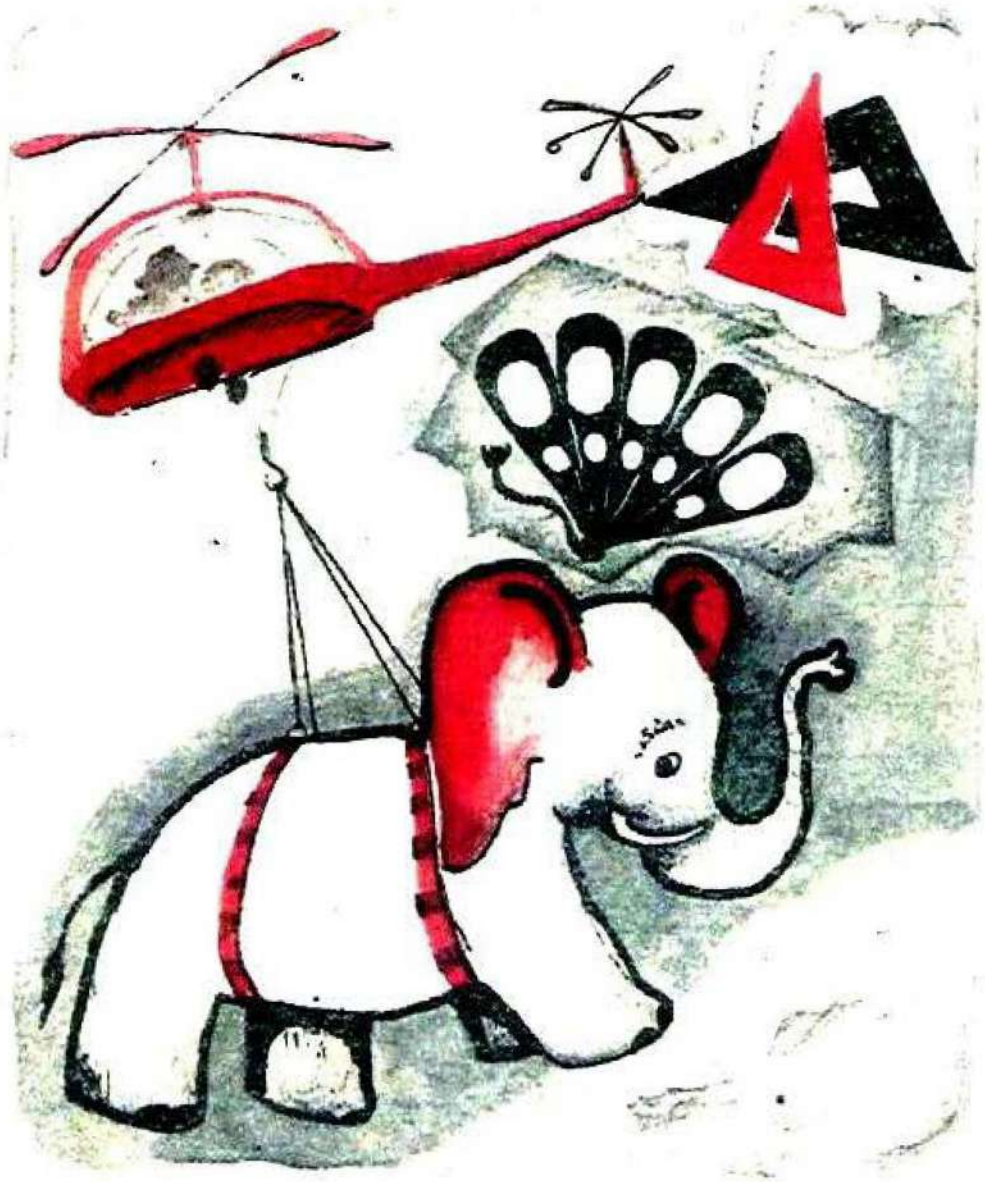

E

Nu-i nici mică, nici nu-i mare,
Parcă-i greblă în picioare.
Pentru voi, copii cuminți,
Râde zilnic cu trei dinți.

F

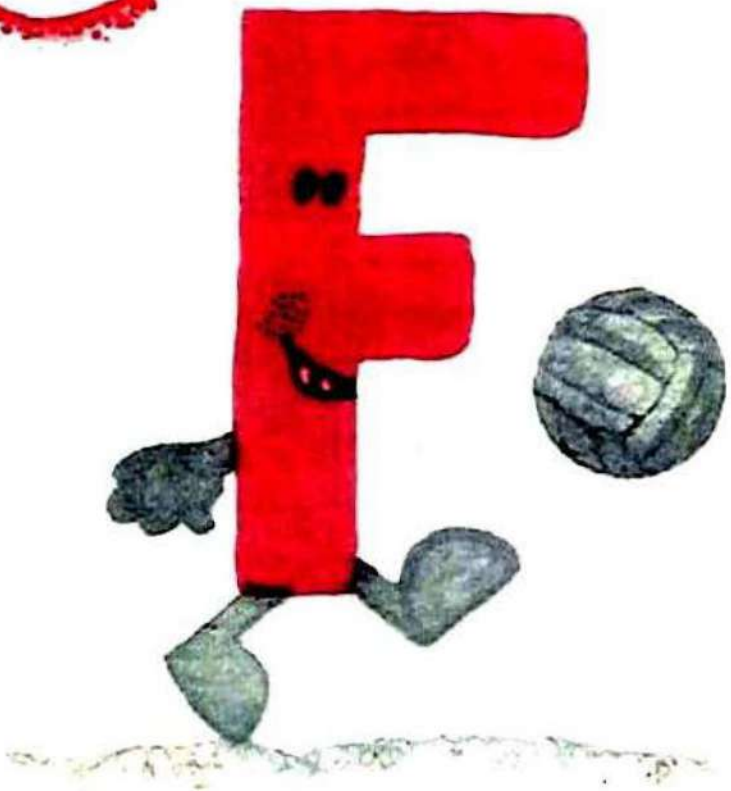

Litera n-a fost cuminte,
Uite, și-a pierdut un dinte.

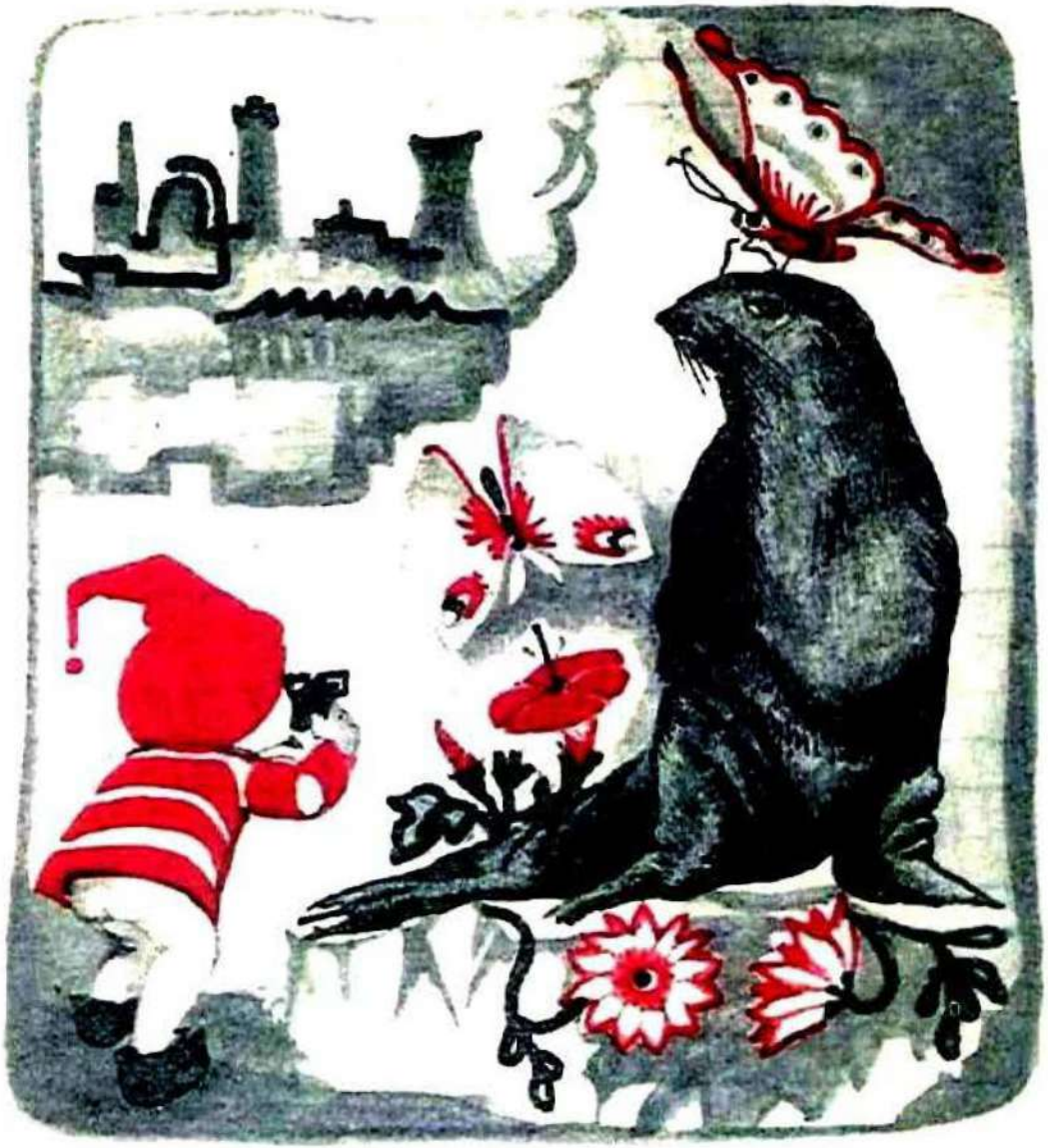

F

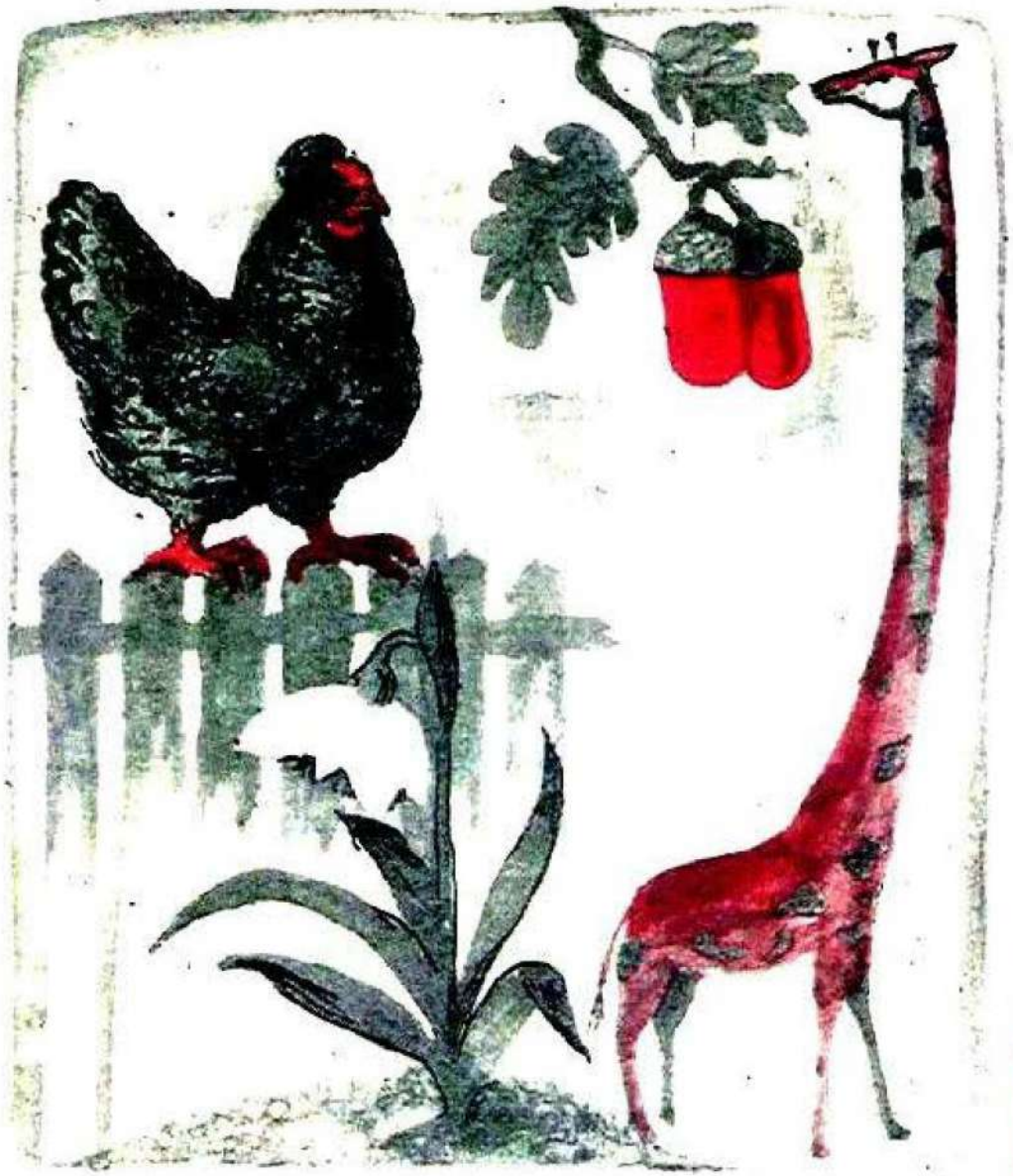

G

G

G e literă isteață,
Frumoasă și... vorbăreață.
Nu-i nici lună și nici soare,
Doar un O cu gura mare.

H

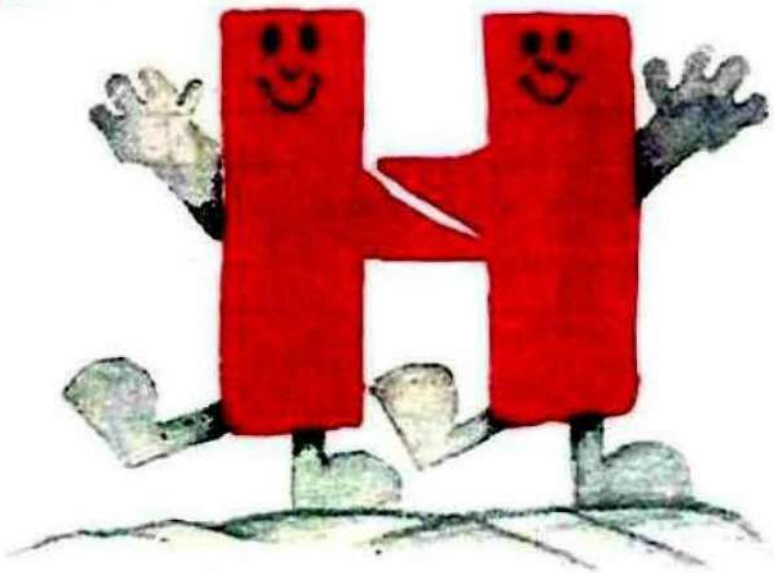

Doi de **I** îmbrățișați,
Parc-ar fi-mpreună frați.
Chiar dacă ei ar dori
Tot nu s-ar putea-ntâlni.

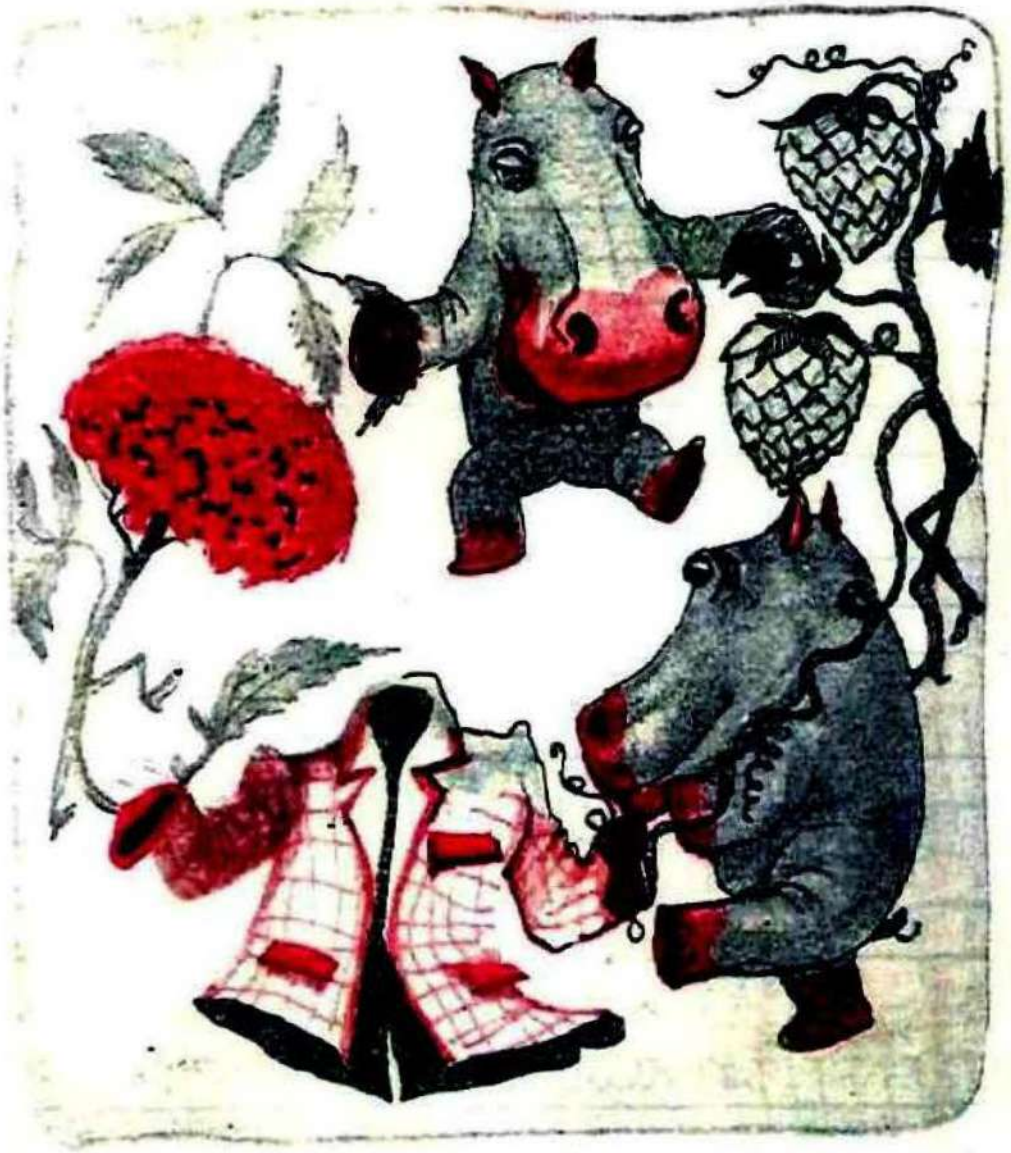

H

I

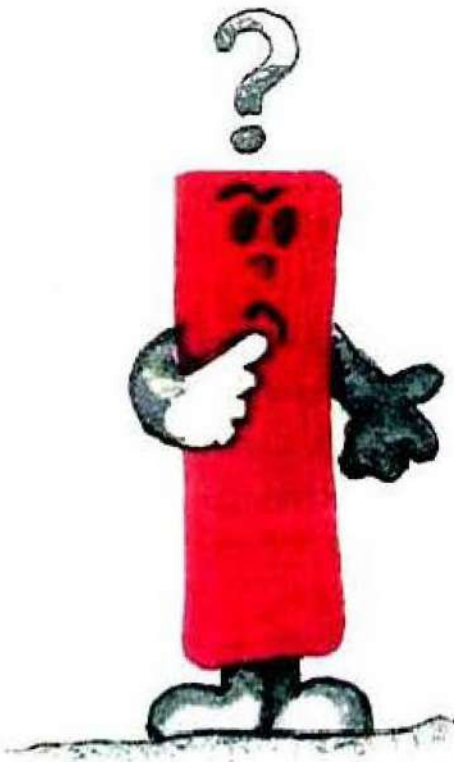

I

Dintre toate, mai ușor,
I e chiar un bețișor.
Și se-ntreabă: de ce, oare,
N-are frați și surioare
Măcar două bețișoare?!

J

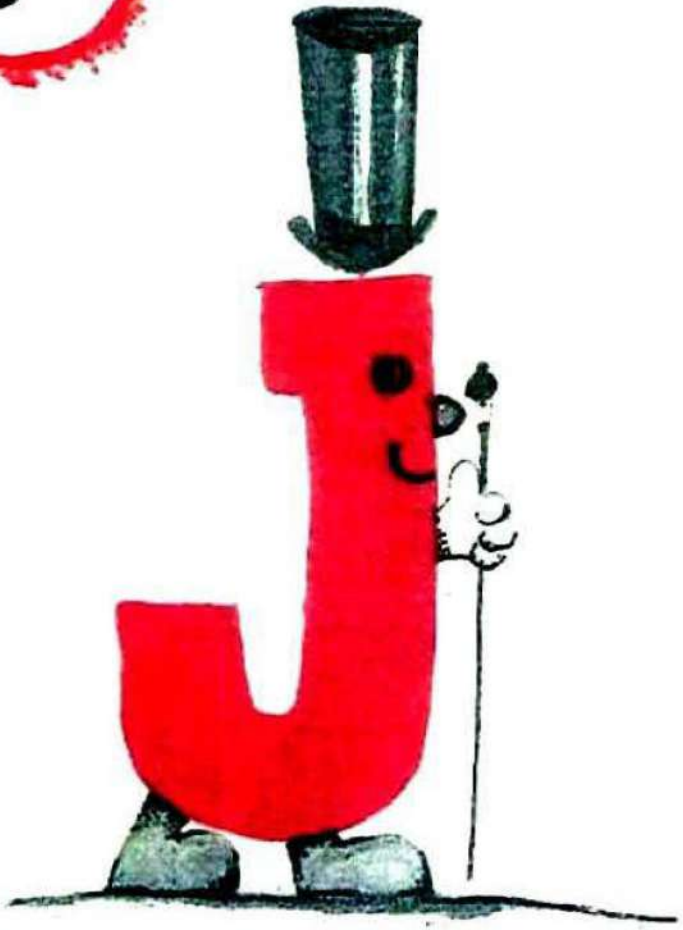

De atâta mers pe stradă
Lui I i-a crescut o coadă.

J

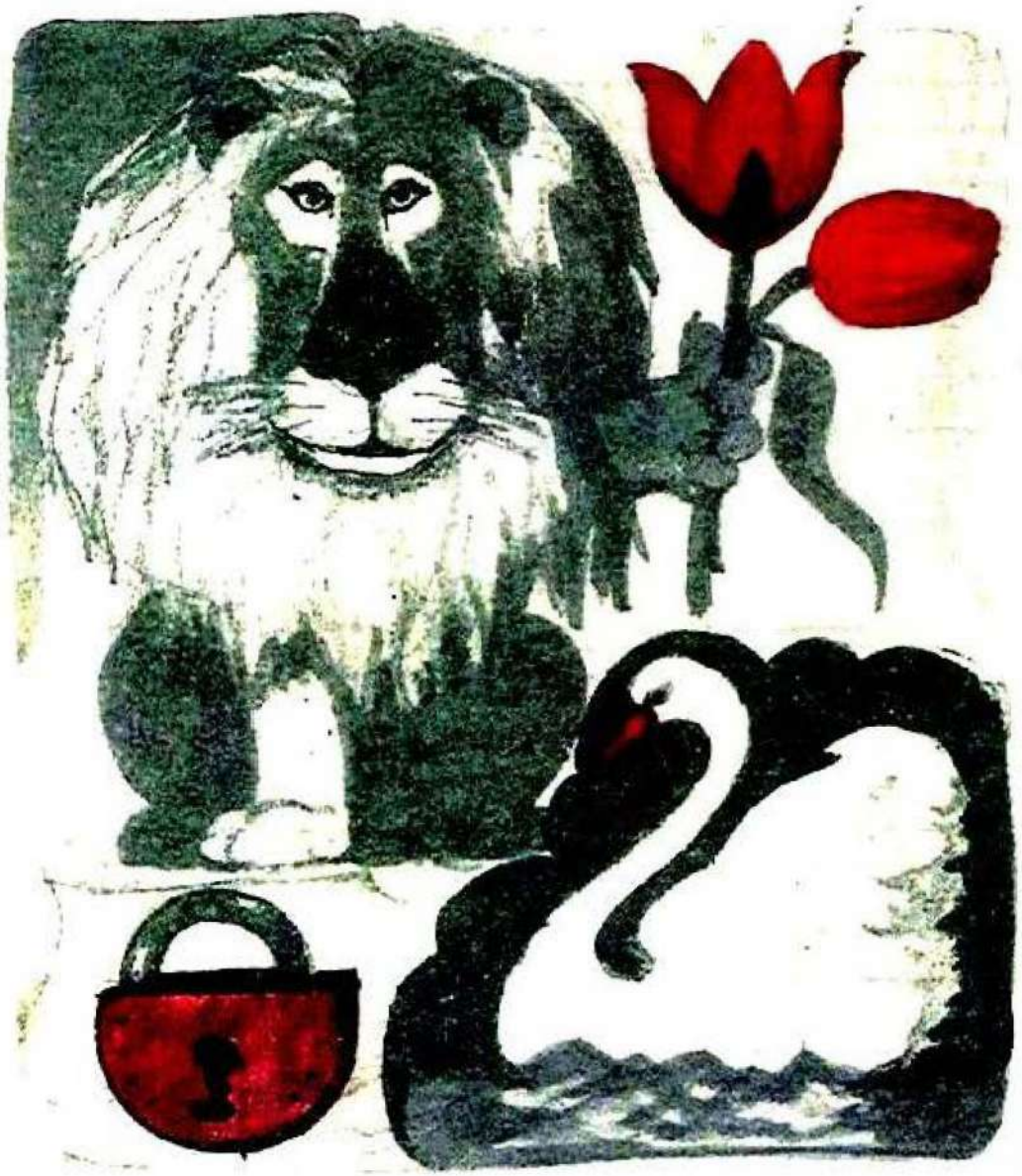

L

L

Parcă-i cizma lui bunicu,
Îmi spunea, aseară, Nicu.
Și-l putem scrie ușor:
Dintr-un băț și-un ... bețișor.

M

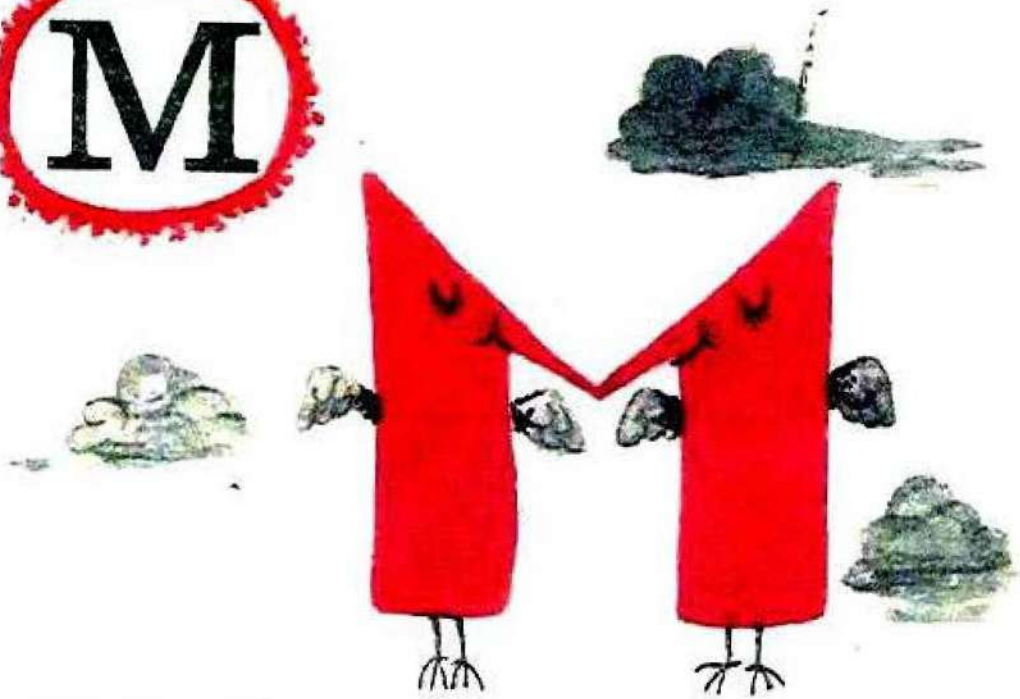

Doi de unu, față-n față,
Rece, ca un sloi de gheață,
Cap de berze, stând la sfat,
Obosite de zburat
Și cu ciocul somnoros
Parc-ar vrea să zboare-n jos.

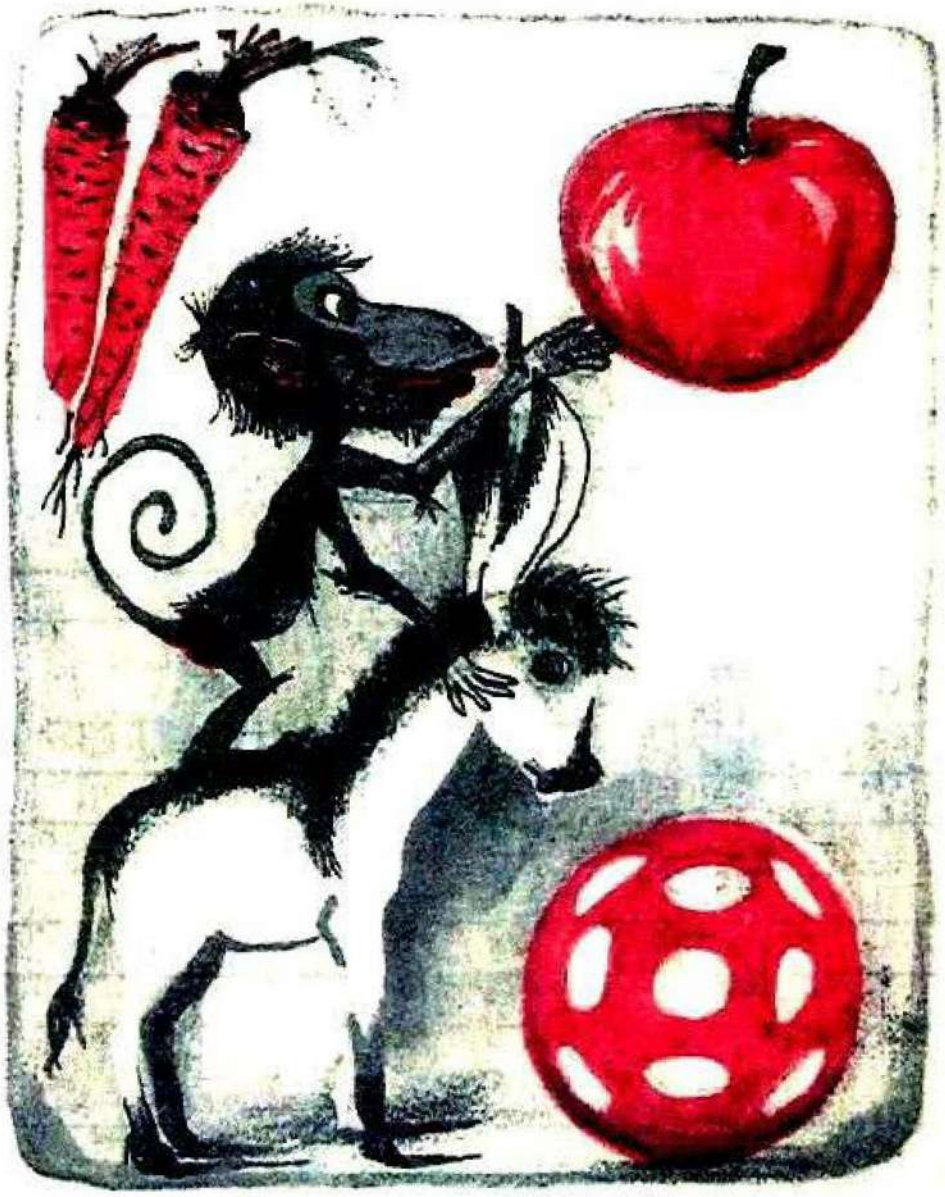

M

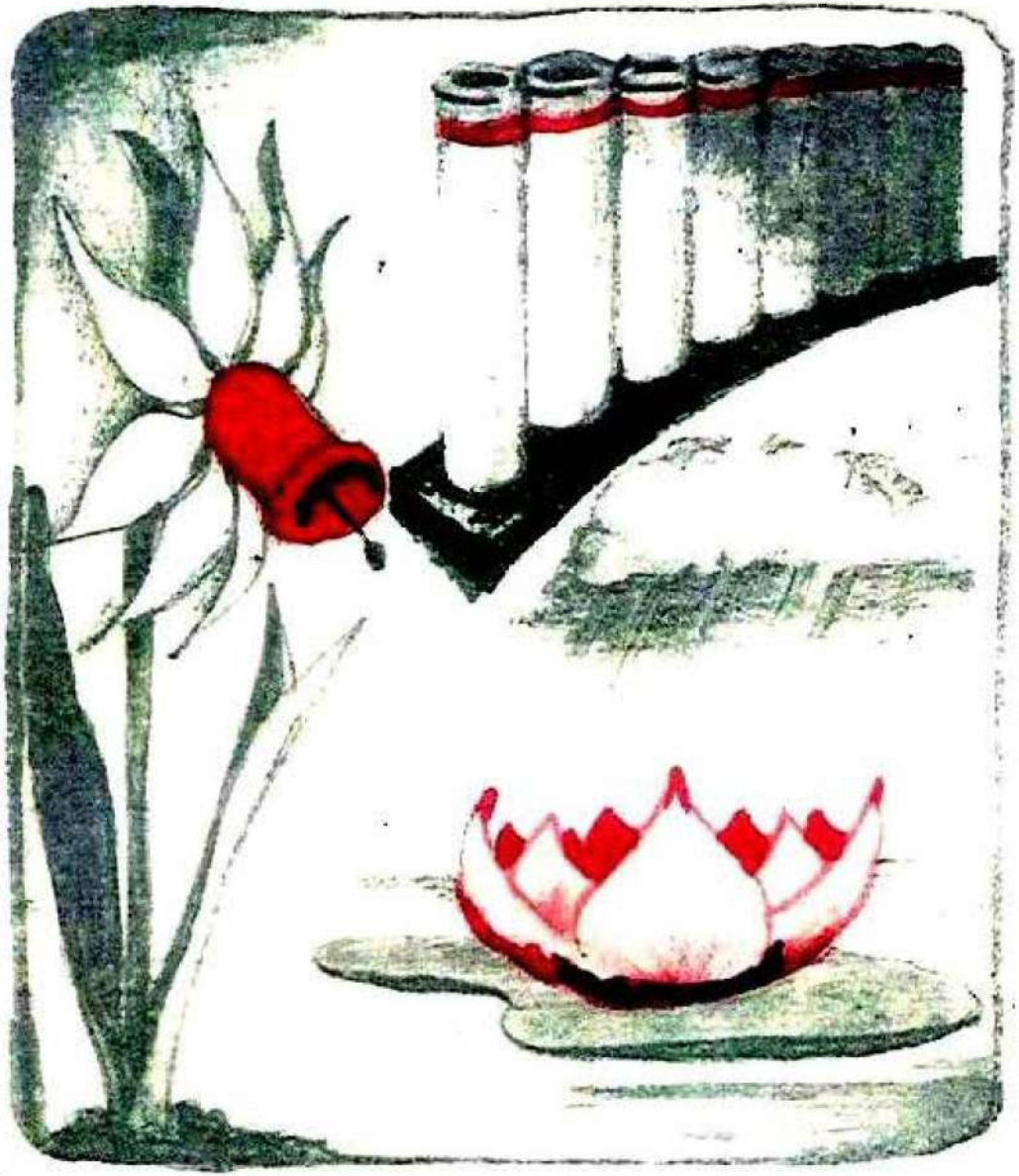

N

N

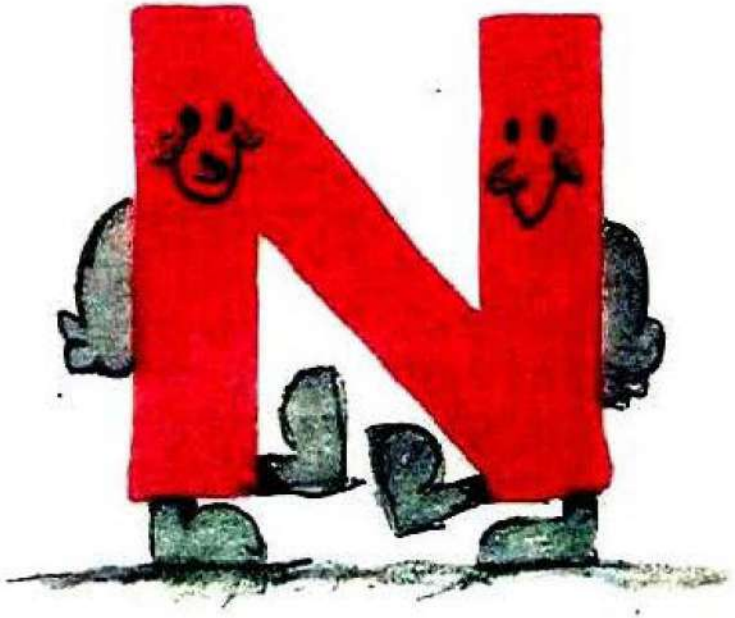

Doi de I ce stau de pază
Față-n față și dansează.

O

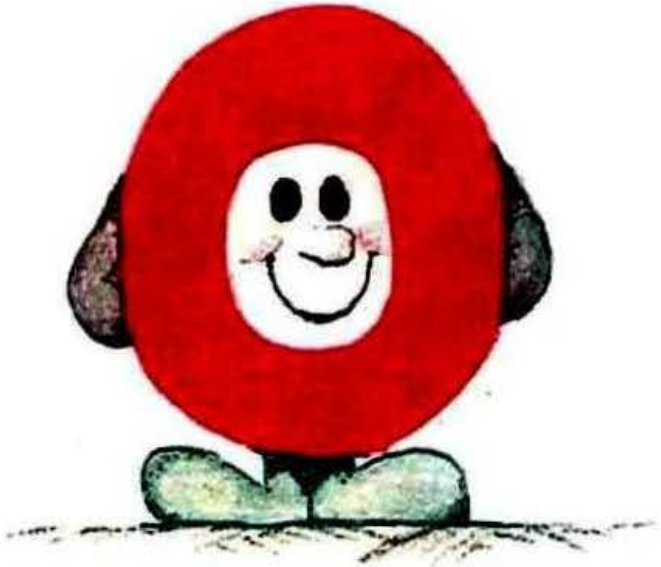

Nu-i nici mare, nu-i nici mică,
Parcă-i ou de rândunică,
Sau un glob frumos de soare
Când se culcă seara-n mare.

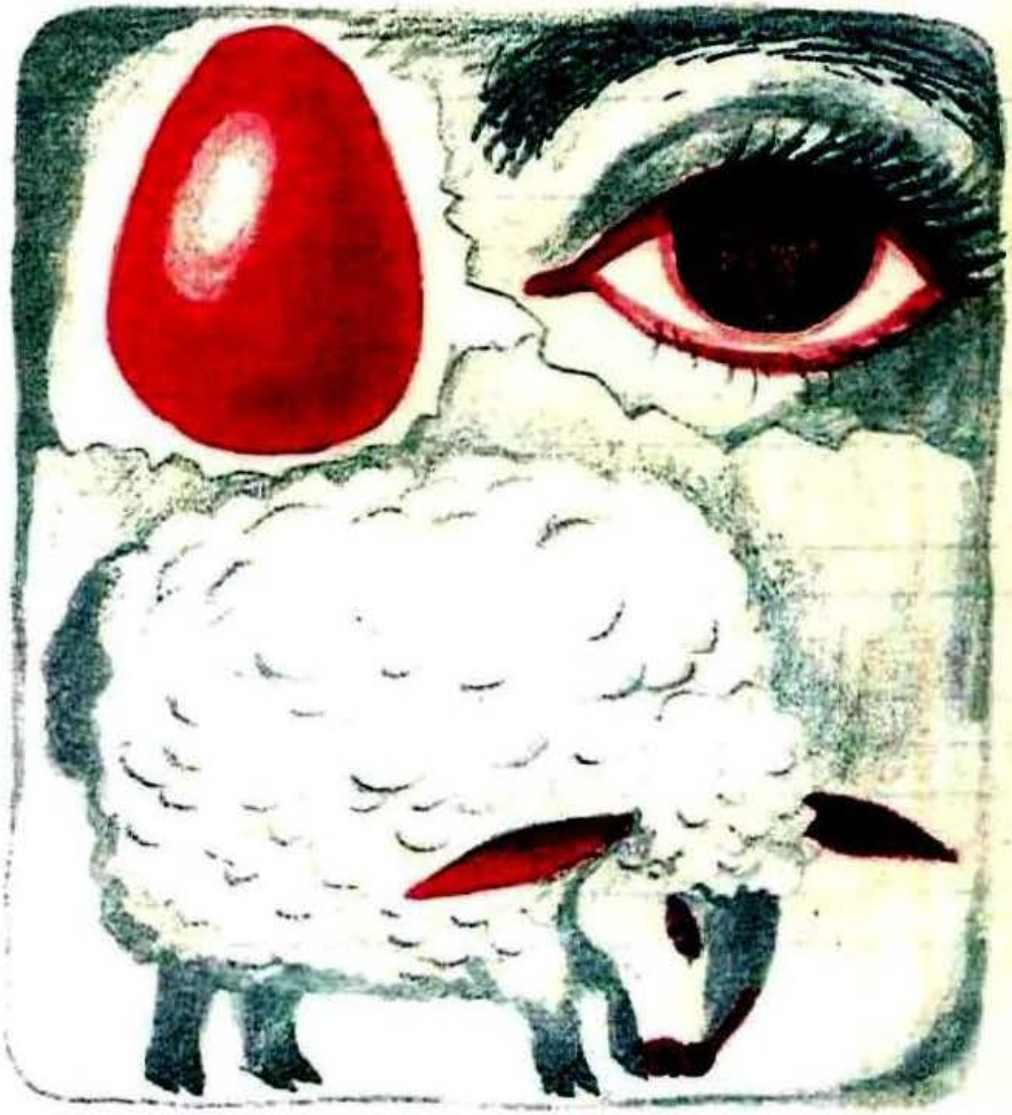

O

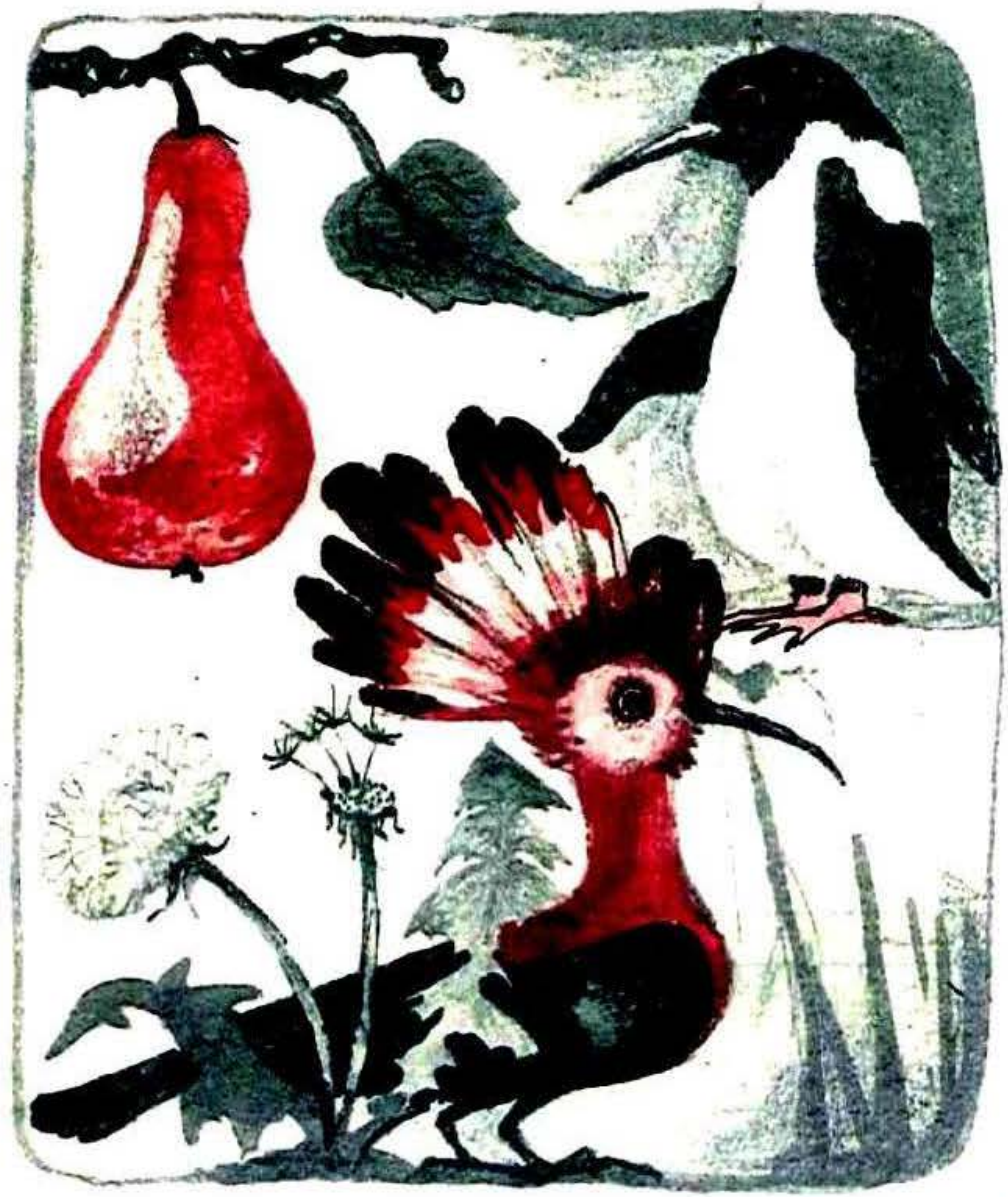

P

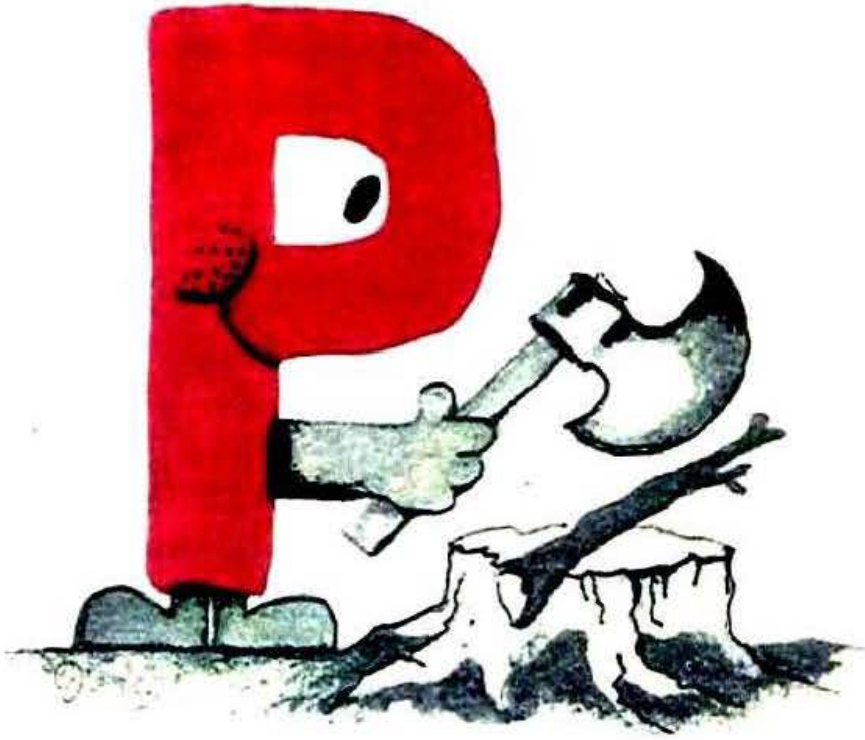

Când ne ducem în pădure
Pe coadă și securе.

R

Litera nu e prea grea
Și-o vom scrie uite-așa:
Facem **P** întâi, și-apoi
Mai luăm un băț cu noi
Și-l punem culcat să doarmă:
Uite-l că nu se răstoarnă!

R

S

S

S, ca șarpele se scrie.
Lăsăie doar pe hârtie
Ondulată, ca izvorul,
Nu știu unde-i e piciorul.
Stă cu capul aplecat
Ca un 8 neterminat.

T

T e semnul de fântână
Cumpănind ca o bătrână.
Îl ajută și pe tata
Să ia apa cu găleata.
Stă în aer cocoțată-
O balanță răsturnată.

T

U

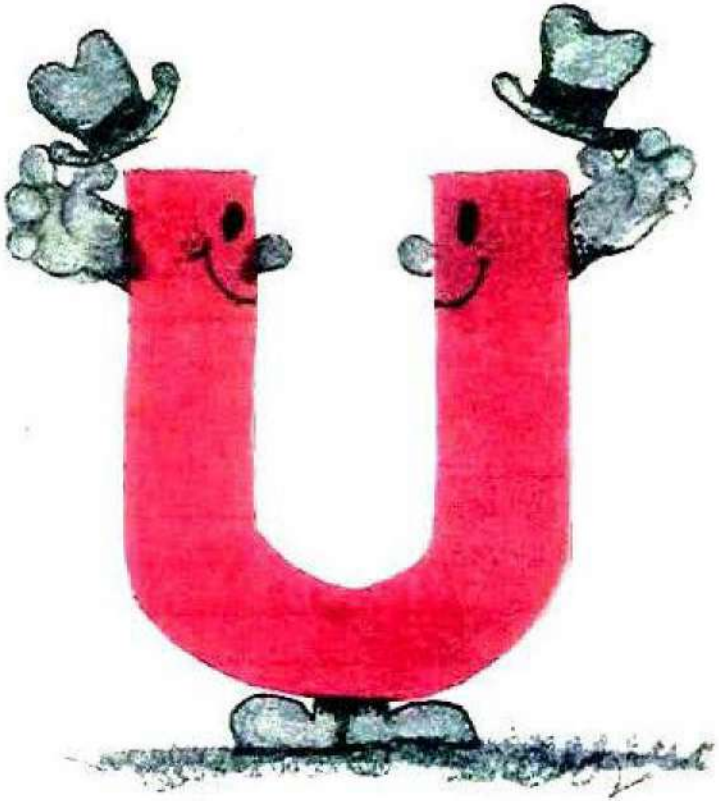

U

Două bețe-n, sus, la fel,
Jos, jumătate de inel.

V

Două bețe, jos legate,
Fără brâu la jumătate,
Dacă ne-am urca pe ele
Am ajunge până-n stele
Și, de-am vrea, chiar pân-la soare...
...De-am tot pune bețișoare.

V

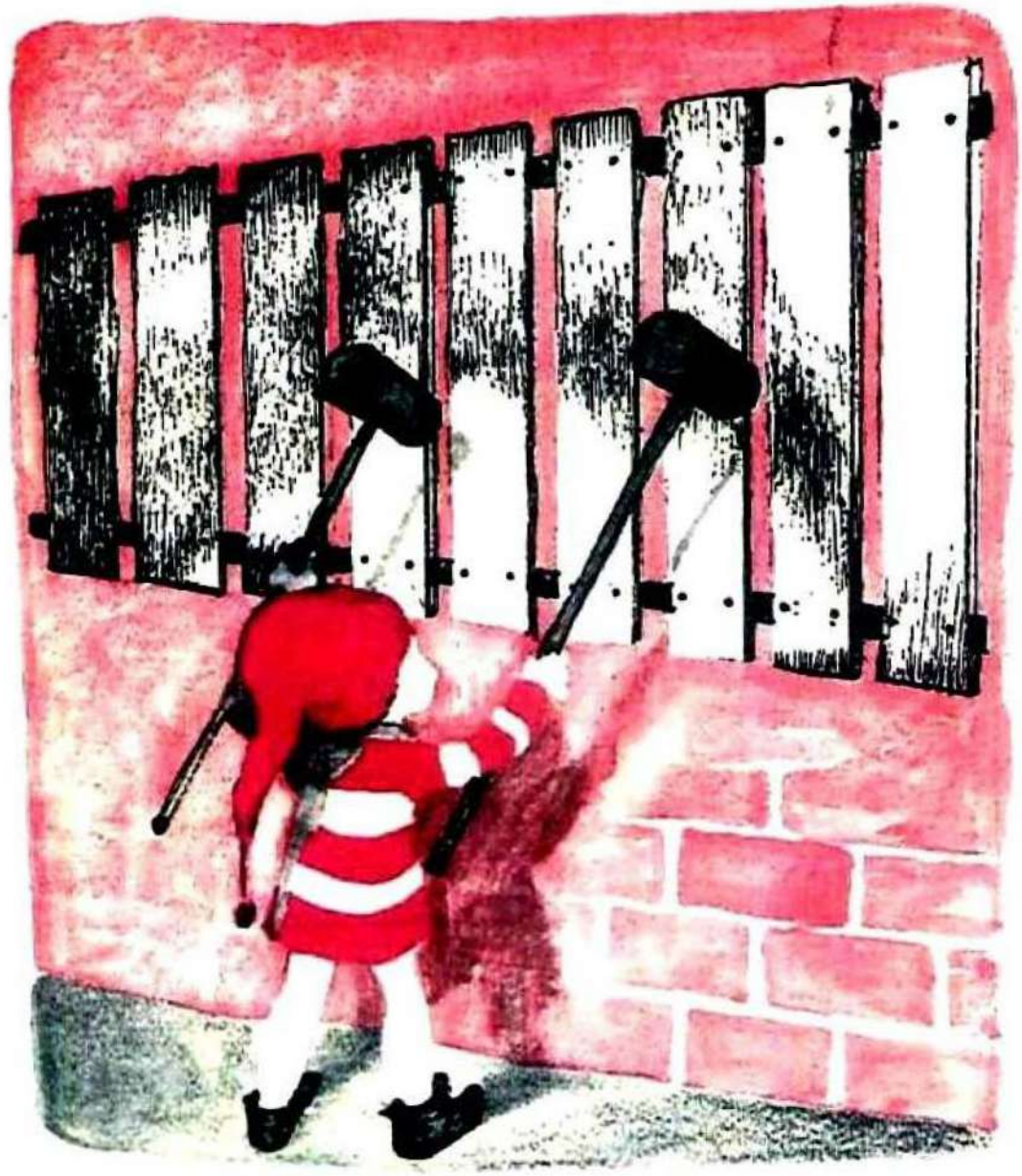

X

X

Bețe-ncrucișate fix,
Chior la mijloc, ne dă ics.
Nehotărâtă din fire
X se cheamă și-nmulțire.

Z

Tot trei bețe, ca la **A**,
Însă așezate-așa:
Un băț sus și unul jos,
Între ele, mai frumos,
Bățul mare, supărat,
Îl vom pune aplecat.

Z

ALFABETUL

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K

M
N
O
P
R
S
T
U
V
X
Z